

T.B.M.M.
DEMOKRATİK TOPLUM PARTİSİ
Grup Başkanlığı

DTP

Sayı : 391

Tarih: 17.11.2008

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Siyasi Partiler Kanunu, Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Kanunu ile Milletvekili Seçimi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz gerekçesi ile birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz. 17.11.2008

Sevahir BAYINDIR

Şırnak Milletvekili

Anayasa
26 Kasım 2008

2/342

19 Kevir

Ş. BAYINDIR

Ş. BAYINDIR

GENEL GEREKÇE

Dünya ve Türkiye koşulları kadın hakları mücadelesinin geçtiğimiz yüzyıl ve henüz girdiğimiz 21. Yüzyıl gerçekliği karşısında sosyal-siyasal alandaki taleplerin daha acil gündeme alınmasını gerektirmektedir. Taleplerin özellikle kadınların siyasal, sosyal, ekonomik eşitsiz koşullar nedeniyle geçici özel önlemlerle birlikte değerlendirilmesi ve güvence altına alınması ise sonuç alınabilecek etkin uluslar arası kabul görmüş bir çözüm olarak önümüzde durmaktadır. Bu nedenle sunulan teklifte Türkiye’de kadınlara karşı her türlü ayrımcılığa son vermek, devlet politikaları ve kurumsal yapıda değişiklikler yapılarak seçim ve atama ile belirlenen karar organlarında eşit temsil ve katılımın sağlanması amacı ile hazırlanmıştır.

Ülkemizde kadınlara karşı her alanda yaygın ve derin bir ayrımcılık uygulanmaktadır. Kadınlar toplumsal cinsiyet ayrımcılığı nedeni ile fırsatlardan ve kaynaklardan eşit olarak yararlanamamaktadırlar.

UNDP’nin 2006 insani kalkınma raporundaki cinsiyet güçlendirme endeksine göre Türkiye 75 ülke arasında Mısır, Suudi Arabistan ve Yemen’in önünde 72. sıradadır.

Toplumsal cinsiyet ayrımcılığı sadece kadınları ilgilendiren bir konu olmayıp ülkenin demokratikleşmesi, sosyal adaletin sağlanması, bireylerin özgürleşmesi, sağlıklı bir toplum-birey ilişkisinin sağlanması için gereklidir. Toplumsal cinsiyet eşitliği sağlanmadan bunlar mümkün değildir.

Toplumsal cinsiyet ayrımcılığına son vermek Türkiye’nin imzaladığı “BİRLEŞMİŞ MİLLETLER KADINLARA KARŞI HER TÜRLÜ CİNSİYET AYRIMCILIĞININ ÖNLENMESİ SÖZLEŞMESİNİN”, adaylık sürecinde olduğumuz Avrupa Birliği eşitlik müktesabının ve Anayasanın 10. maddesinin devlete verdiği bir görevdir. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın 10. maddesi, ayrımcılık önlenmesi alanındaki en temel yasal dayanağı oluşturmaktadır. Maddenin birinci fıkrası ‘Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.’ şeklindedir. Maddenin ikinci fıkrasında ise kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür.” hükmüne yer verilmiştir.

Türkiye de birçok alanda yasal eşitlik söz konusu değildir. Yasa önünde eşitliğin olduğu durumlarda dahi fırsat eşitsizliği ve kültürel bir takım önyargılar nedeni ile eşitlik fiili durumda gerçekleşmemekte ve engellenmektedir. Söz konusu durum yasa koyucunun kadınlar lehine özel destek önlemleri alması, bunları duyuracak ve uygulayacak, uygulamayı denetleyecek kurumsal ve mali alt yapı mekanizmalarının yaşama geçirilmesi ile mümkün olacaktır. Birleşmiş Milletler “Kadınlara Karşı Her Türlü Cinsiyet Ayrımcılığının Önlenmesi Sözleşmesinin” 4. Maddesi ile özel hükmü taraf devletlerin pozitif ayrımcılık alanında hareket etmelerine işaret eder.

Kadınların seçim ve atama ile belirlenen karar organlarında eşit temsili ve katılımı sağlanmalıdır.Türkiye’de kadınlar açısından bir temsil krizi söz konusudur.Kadınlar siyasi karar organlarında temsil edilememektedirler.Yerel yönetimlerde kadın temsili %0,56 dır.Belediye meclislerinde %0.56 iken İl genel meclislerinde bu oran %1.75 dir.Oranlar göz önüne alındığında kadın temsiline ne kadar düşük olduğu görülmektedir.

Dünyada cinsiyet kotası uygulaması ulusal parlamentolar için 111 ülkede yasa ve parti tüzüklerinde düzenlenmiş ve uygulanmaktadır. Bu sayı her yıl artmaktadır. Dünyada siyasi parti kotası uygulayan 69, parlamentoda anayasal kota uygulayan 15, seçim yasalarıyla kota uygulayan 44 ve yerel seçimlerde anayasal veya yasal kota uygulayan 32 ülke vardır. Dünya parlamentolarında kadın oranı ortalaması yüzde 17, bu oran 1990’da yüzde 10’du.Kota uygulamasının dünyadaki etkili sonuçlar doğurduğu istatistiklerle sabittir.

TBMM deki %9.1 kadın milletvekili oranı ile Türkiye dünyada 189 ülke arasında sondan 22. sıradadır.

AB Komisyonu tarafından 23 Ocak’ta kabul edilen ‘Kadın-Erkek Eşitliği 2008’’ raporunda AB aday ülkeleri Türkiye, Hırvatistan ve Makedonya’da kadın ve erkeklerin çalışma ve siyaset hayatındaki konumları da ele alındı. Buna göre Makedonya’da 120 üyeli parlamentoda kadınların sayısı 34, kadın milletvekillerinin oranı ise yüzde 28.3 düzeyinde bulunuyor. İkinci sıradaki aday ülke Hırvatistan’da 153 milletvekilli parlamento bulunuyor. Kadın milletvekillerinin sayısı 29, oranı da yüzde 18.9.

Türkiye, AB’ye aday ülkeler arasında parlamentoda kadın temsili açısından üçüncü konumda bulunuyor. Parlamentodaki milletvekili sayısı şu anda 500, bunlardan 50’si, yani yüzde 9.1’i kadın.

Yine devlet ve özel sektörde üst düzey kadın yönetici oranı % 7’dir.

Tüm bu durumlar çerçevesinde, partiler kadın üyelerini yerel ve ulusal seçimlerde aday olmaya özendirmeli ve kadın adaylardan herhangi bir ad ve gerekçe ile ödenti almamalıdır. Partilerin gelirlerinin belirli bir kısmının salt kadına yönelik çalışma ve programlar için ayrılması yasal zorunluluk haline getirilmesi bu konuda siyasi partilerin keyfi uygulamalarını engelleyecek, alanı hareketlendirecek ve bu alanda belli bir düzeyin yakalanmasını sağlayacaktır.

Partiler yerel ve genel seçimlerdeki tüm aday listelerini, kadınların en az % 40 oranında seçilmelerini sağlayacak şekilde düzenlemelidirler. Bu amaçla listedeki ilk iki adaydan birisinin kadın olması ve yukarıdan aşağıya her üç adaydan birisinin kadın olması esası gözetilmelidir.

Gerekli yasal değişiklikler yapılarak tüm partilerin karar organları, delegelikleri ve seçim aday listelerinde en az % 40 oranında kadın temsili sağlanacak “TOPLUMSAL CİNSİYET KOTASI” uygulaması yasal zorunluluk haline getirilmelidir.Siyasi partilerde, başkanlık sisteminin tekil temsiliyeti yerine eş başkan sistemi uygulaması getirilmelidir.Partinin en üst düzey temsil organından başlayarak, cinsler arası eşit temsil sağlanmalıdır.Eş başkanlık sistemi ile kadının başkanlık kurulundan itibaren siyasette eş düzeyde

sorumluluğu ve temsiliyeti sağlanmış olacaktır. Tüm bu hususlar çerçevesinde, nihai hedef % 50 cinsiyet temsilini sağlayacak **Parite Yasasını** devreye sokmak olmalıdır.

Toplumsal cinsiyet ayrımcılığına karşı duyarlı adayların, parti yönetimine ve aday listelerine girebilmesi için cinsiyet kotasına uygun aday sıralaması yapılması tüm üyelerin katılımı ve yüksek seçim kuruluna bağlı ilgili kurulun denetiminde yapılacak bir n seçim ile belirlenmesi yasal zorunluluk haline getirilmelidir.

Parti gelirlerinin en az % 25'nin partinin kadın-erkek eşitliği için yapacağı çalışmalara ayrılması yasal zorunluluk haline getirilmelidir.

Siyasi iktidarlar, siyasi ve kamusal karar vermede kadın katılımını arttırmak üzere kampanyalar düzenlemelidir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1-Delegelerin bileşiminde de her bir cinsiyetin en az % 40 düzeyinde temsil edileceği biçimde oluşturulması kadınların her düzeyde parti yönetiminde temsil ve katılımını sağlamanın ilk ve önemli gereğidir.

Kadın-erkek eşitsizliğini aşmak için, kadınların kendilerinin belirleyeceği politikaların benimsenmesi ve kadınların siyasette, parti içinde öz güç olmalarını sağlamak, böylece parti içinde sorunlarının çözümünde aktif rol almaları sağlanmış olur.Siyasi partilere, parti içinde güçlenmelerini, seslerini topluma duyurmalarını sağlayacak parti kadın örgütlenmeleri gereklidir.

MADDE 2- Siyasi partilerde başkanlık sisteminin tekil temsiliyeti yerine eş başkan sistemi uygulaması getirilerek, partinin en üst düzey temsil organından başlamak suretiyle cinsler arası eşit temsil sağlanacaktır. Eş başkanlık sistemi ile kadının başkanlık kurulundan itibaren siyasette eş düzeyde sorumluluğu ve temsiliyeti sağlanmış olacaktır. Bu bakımdan, **eş başkanlık** organının kanunla garanti altına alınması gerekmektedir.

MADDE 3-Madde 2’de gerekçesi belirtilmiş olan eş başkanlık organının kanunla garanti altına alınması durumu, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu’nun tümünde yapılacak değişiklikler için geçerlidir.

MADDE 4-Parti organlarında kadın temsiliyetini sağlamak için delegelerden başlayarak % 40 oranında kota uygulanmalıdır. Böylece parti içinde kadın politikalarının belirlenmesi, cinsler arası eşitliğin gerçekleşmesi ve siyasetin demokratikleşmesi için zemin oluşturacaktır. Kadınların TBMM, Belediye Meclisleri, İl Genel Meclislerinde en az % 40 oranında temsil edilebilmeleri için, mevcut seçim sistemine göre önce partilerin aday listelerinde ve seçilebilecek yerlerde, yani listelerin başından itibaren % 40 oranında yerleştirilmeleri gerekir. Kadın ve erkek adayların ayrı listelerle ön seçime katılmaları, parti üyelerinin kadın ve erkek aday adaylarının parti aday listesindeki sıralamasında söz sahibi olmasını sağlarken, getirilen kadın ve erkek adayların listeye yerleştirme yöntemiyle kadınların en az % 40 oranında temsili büyük ölçüde garanti edilmiş olmaktadır.

MADDE 5-Yüksek Seçim Kuruluna parti genel merkezlerince verilecek nihai parti aday listelerinde, kadın adayların en az % 40 oranında seçilebilmesini sağlayacak yöntemle belirlenmiş olması zorunluluğu getirilmektedir.

MADDE 6-Ön seçimlerin kurallara uygun olmayan seçim işlemleri nedeniyle iptal edilmeleri halinde, parti merkez karar ve yönetim organlarınca belirlenecek aday listelerinin kadın ve erkek aday sıralaması için ön seçim sonucunda yapılması gereken sıralama yöntemiyle yapılmasını garanti etmek gerekmektedir. Böylece, ön seçim işlemlerindeki usulsüzlüklerin kadınların parlamentoda en az % 40 oranında temsilini engellemesi önlenmektedir.

MADDE 7-Parti gelirlerinin en az % 25'inin, partilerdeki ve siyasi temsil ve katılımındaki kadın-erkek eşitsizliğini gidermek, partilere kadın üyeler kazandırmak, partili kadınları ve parti kadın örgütlenmelerini güçlendirmek ve partilerin etkili kadın politikaları oluşturmasını sağlamak için parti kadın örgütlerine tahsis edilmesi gerekmektedir. Kadınların özgün ve özerk olarak faaliyetlerini yürütmeleri, politika oluşturmaları ve oluşturdukları politikayı toplumla paylaşmaları için mali kaynak önemli bir etkidir. Böylece kadınlara fırsat eşitliği sağlamak için önemli bir mesafe alınmış olacaktır.

MADDE 8- Seçimler ve sonuçlarına, kadınların en az % 40 oranında temsil ve katılımını sağlaması zorunluluğu getirilmektedir ve Anayasanın temsilde adalet ilkesinin, nüfusun yarısını oluşturan kadınlar açısından seçimlerde uygulanması zorunluluğu vurgulanmaktadır.

MADDE 9- İl Seçim Kurulları ve Yüksek Seçim Kurulu, partilerin nihai aday listelerindeki kadın ve erkek aday sıralama sayısını, seçim sonuçlarında kadınların en az % 40 oranında temsil ve katılımını sağlayacak yöneme göre belirlenmesini denetlemek ve sağlamakla yükümlü kılınmaktadır.

MADDE 10-Yürürlük maddesidir.

MADDE 11-Yürütme maddesidir.

SİYASİ PARTİLER KANUNU, SEÇİMLERİN TEMEL HÜKÜMLERİ VE SEÇMEN KÜTÜKLERİ KANUNU VE MİLLETVEKİLİ SEÇİMİ KANUNU'NDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1-22/4/1983 tarihli ve 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 7 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Siyasi partilerin teşkilatı; merkez organları ile il, ilçe ve belde teşkilatlarından; Türkiye Büyük Millet Meclisi Grubu ile il genel meclisi ve belediye meclisi gruplarından ibarettir. Siyasi partilerin her derecedeki teşkilatı ile grupları, her bir cinsiyetin en az % 40 oranında temsili ve katılımı esaslarına uygun olarak oluşturulur. Siyasi partilerin her derecedeki teşkilatının kongrelerine katılacak seçilmiş üyeler, her bir cinsiyetin en az % 40 oranında temsil ve katılımı esasına bağlı kalınarak, bu yasanın o teşkilatla ilgili maddelerinde gösterilen şekil ve sayıda belirlenir.

Siyasi partiler, kadınların siyasal yaşama eşit katılımı ve temsili amacına hizmet etmek üzere, kadın kollarını kurarlar. Kadın kollarının görev ve yetkileri kadın-erkek eşitliğini ve kadınların karar alma süreçlerine katılımını güçlendirecek şekilde, siyasi partilerin tüzük ve yönetmelikleriyle belirlenir. Siyasi partilerin tüzüklerinde ayrıca gençlik örgütlenmesi ve benzeri yan kuruluşlarla, yabancı ülkelerde yurtdışı temsilciliği kurulması öngörülebilir.

Belde teşkilatı, il ve ilçe merkezleri dışında belediye teşkilatı olan yerlerde kurulur.

Belde teşkilatları ilçe başkanlığına bağlıdır. Bu teşkilatların seçim tarzı, kuruluş ve faaliyet şekil ve şartları, üye sayısı, il ve ilçe teşkilatlarıyla münasebetleri siyasi partilerin tüzüklerinde gösterilir.

“Şu kadar ki, belde teşkilatının üye sayısı üçten az olamaz.”

MADDE 2-2820 Sayılı Siyasi Partiler Kanununu'nun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 13-Siyasi partilerin merkez organları büyük kongre, bir kadın ve bir erkek temsiliyetinden oluşan **Eş Başkanlık** ve diğer karar, yönetim, icra ve disiplin organlarından ibarettir. Bu organların isimleri ve üye sayıları tüzüklerinde gösterilir.

Parti tüzüğünde, partinin gayesine uygun olarak, danışma ve araştırma amaçlı ihtiyari kurullar da teşkil olunabilir.

İhtiyari kurulların görev ve yetkileri ve üyelerinin sayısı ve seçilme usulleri tüzüklerinde gösterilir.”

MADDE 3-2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nda, 13 üncü maddenin birinci fıkrası, 14 üncü maddenin üçüncü, beşinci, altıncı, sekizinci, onuncu fıkrası, 15

inci maddenin birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü, beşinci, altıncı fıkrası, 16 ıncı maddenin beşinci fıkrası, 22 inci maddenin ikinci fıkrası, 26 ıncı madde, 35 inci madde, 40 ıncı maddenin 6 ıncı fıkrası, 48 inci madde, 71 inci madde, 74 üncü maddenin ikinci fıkrası, 93 üncü madde, 100 üncü maddenin ikinci ve üçüncü fıkrası, 102 inci maddenin ikinci fıkrası, 103 üncü maddenin 3 üncü fıkrası, 109 uncu maddenin ikinci fıkrası ve geçici 5 inci madde (a) ve (c) bendleri ve geçici 11 inci, ilgili tüm maddelerde Genel Başkan tabirine yerine bir kadın ve erkek temsiliyetinden oluşan Eş Başkanlık tabiri eklenmiştir.

MADDE 4-2820 sayılı Kanunu'nun 37 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 37-Siyasi partiler, milletvekilliği genel veya ara seçimlerinde, siyasi partilerin bir seçim çevresindeki adaylarının listesi ve bunların listedeki sırası, adaylığını koymuş olanlar arasından, kadın ve erkeklerin ayrı listelerle katılacağı bir ön seçimle ve her bir cinsiyetin en az % 40 oranında temsil ve katılımı gözeterek tespit edilir. Ön seçimde, o seçim çevresinde, o siyasi parti üye kayıt defterine göre düzenlenen parti seçmen listesinde yer alan bütün üyeler, ilçe seçim kurullarının yönetiminde serbest, eşit, gizli oy açık tasnif esaslarına göre oy kullanırlar.

Kadın ve erkek aday adaylarının listeleri ayrı ayrı, ön seçimde aldıkları oy büyüklüğüne göre düzenlenir. En çok oy alan aday adayı birinci (1.) sıraya, diğer cinsiyetten en çok oy alan aday adayı ikinci (2.) sıraya yerleştirildikten sonra, iki liste birbirini izleyen üç adayın aynı cinsiyetten olmaması esasına göre karşılaştırılarak, o seçim çevresinden çıkacak milletvekili sayısı kadar aday tespit edilir.

Ön seçimlerin yapılacağı gün Yüksek Seçim Kurulu tarafından, genel seçimlerden en az üç ay önceki bir tarih olarak belirlenip, ilan edilir. Bütün yurttaki ön seçimler seçime katılacak partiler için aynı gün yapılır.

Genel seçimler için kabul edilen seçim çevresi, aday tespiti için de esas alınır.

Siyasi Partiler, toplam olarak, illerden seçilecek Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri sayısının yüzde 5'ini aşmamak üzere, ilini, seçim çevresini, aday listesindeki sırasını, ön seçim tarihinden en az on gün önce belirler. Merkez adayları toplamında, her bir cinsiyetin en az % 40 oranında temsil ve katılımı esasına bağlı kalınır. Merkez adayları her seçim çevresinin, aday listesindeki ilk iki adayın ayrı cinsiyetlerden olması ve birbirini izleyen üç adayın aynı cinsiyetten olmaması esasına göre belirlenir.

Siyasi partilerin, bir seçim çevresinde teşkilatı bulunmaz veya gösterilmesi gereken sayıda aday aday veya kadın aday aday olmazsa, o seçim çevresine ait aday listesi, merkez adayları için belirtilen esaslara göre, o seçim çevresinde çıkacak milletvekili sayısı kadar, parti tüzüğündeki esaslara göre merkez karar ve yönetim kurulunca belirlenir.

Yüksek Seçim Kurulu ön seçim ve merkez adaylığı ile ilgili olan süreyi, yenilenme kararının zorunlu kıldığı ölçüde kısaltabilir.”

MADDE 5- 2820 sayılı Kanunu’nun 48 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 48- Yüksek Seçim Kurulu, İl Seçim Kurullarından gelen ön seçimle tespit edilmiş parti adayları listelerinin tasdikli birer örneğini derhal ilgili partilerin eş başkanlıklarına teslim eder. Parti eş başkanlıkları, 37 inci maddenin beşinci ve altıncı fıkraları ve parti mevzuatı gereğince merkez aday olarak seçilen parti adayları da dahil edilerek, seçim çevrelerine göre düzenlenecek parti aday cetvellerini, kanun hükümlerine göre Yüksek Seçim Kuruluna süresi içinde bildirirler. Parti aday cetvelleri, her bir cinsiyetin en az % 40 oranında temsil ve katılımı, ilk iki sıradaki adayların ayrı cinsiyetten olması ve birbirini izleyen üç adayın aynı cinsiyetten olmaması esasına bağlı kalınarak düzenlenir.”

MADDE 6- 2820 sayılı Siyasi Kanunu’nun 51 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir seçim çevresinde ön seçimin, ön seçim işlemleri sebebiyle iptaline karar verildiği takdirde, ön seçim yenilenemez ve bu seçim çevresi için bütün adaylar parti tüzüğünün belli ettiği ve Madde 48’de belirtilen esaslara göre, merkez karar ve yönetim kurulunca belirlenir.”

MADDE 7-2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu’nun 71 inci maddesine Ek 1 inci madde olarak aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Parti gelirlerinin en az % 25’i, kadınlara yönelik araştırma, geliştirme, eğitim ve politika oluşturma çalışmalarında kullanılır ve bu amaçla parti kadın kollarına tahsis edilir.”

MADDE 8-26/4/1961 tarihli ve 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri Ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunu’nun 2 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

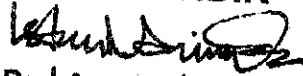
“Seçimler serbest, eşit, tek dereceli genel oy esaslarına göre ve her bir cinsiyetin % 40 oranında temsil ve katılımının gerçekleşmesi sağlanacak şekilde yapılır.”

MADDE 9–10/6/1983 tarihli ve 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu’nun 20 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yüksek Seçim Kurulu, bunları derhal il seçim kurullarına bildirir. Yüksek Seçim Kurulu, bütün siyasi partilerin aday listelerini Resmi Gazete ve radyo ile il seçim kurulları da kendi çevrelerine ait olanları alışılmış araçlarla geçici listeler halinde ilan ederler. İl seçim kurulları kendi seçim çevrelerine ait aday listelerinde yaptıkları inceleme sonunda, Siyasi Partiler Kanunu’nun aday listelerinin belirlenme esaslarını gösteren 37 inci ve 48 inci maddelerine bağlı kalınarak düzenlenmesinde noksanlık veya aykırılık bulunduğunu görürlerse, durumu geçici ilan tarihinden itibaren iki gün içinde, ilgili siyasi partilerin il başkanlarına ve Yüksek Seçim Kuruluna bildirirler. İlgili partiler, bu bildirimden en geç on gün sonraki gün saat 17.00’ye kadar düzeltilmiş aday listelerini Yüksek Seçim Kuruluna verirler.”

MADDE 10-Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 11-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ASLI GİBİDİR

Dr. İrfan NEZİROğLU
Kanunlar ve Kararlar Müdürü